

Poznámky k testu z 13.10.2009 (JAP102b):

Počínaje nadcházejícím týdnem se budu při hodnocení testů ohlížet na znalost *katakany*. Vy jste na hodinách písma již začali se studiem *kandži*, nicméně znalost čínských znaků prozatím nebude součástí hodnocení testů. Doporučuji vám psát *kandži* pouze tam, kde si jimi budete zcela jistí. Nejste-li si jistí, použijte *kanu* (tou si jistí být musíte). Chybný znak znamená chybné slovo. Berte to v potaz.

Konkrétní poznámky k testu:

- Někteří z vás stále ještě míchají do *hiragany* znaky z *katakany* (357545, 361894).
- Problémy některým dělají spřežky (*jóon*). Jednoduše si zapamatujte, že *jóon* je složen ze znaku sloupce „i“ a malého znaku řady „ja“.
- Podobně je třeba dávat si pozor na správné psaní dlouhých samohlásek. I když píšete *katakanou*, u japonských slov je třeba dodržovat pravidla pro psaní dlouhých samohlásek. Název japonského hlavního města je česky sice „Tokio“, japonsky nicméně „*Tókjó*“ (*Tookyoo*). Jako japonské slovo (sinojaponská slova se v japonštině nepokládají za cizí) se tedy *kanou* zapisuje *とうきょう* (případně *トウキョウ*), nikdy *トーキョー*.
- Stále ještě se objevují případy toho, kdy je věta buď neuzavřena koncovým znaménkem, nebo je uzavřena znaménkem nesprávným. Symbol „。“ na konec české věty nepatří (na konec japonské věty naopak ano).
- Do české ortografie taktéž nepatří (snad zlozvyk z angličtiny) psaní všech počátečních písmen ve větě velkým písmenem (335904).
- V českém textu (překladu), kde japonská slova (i jména, názvy apod.) procházejí deklinací, preferuji český způsob transkripce (raději „Jamady“ než „Yamady“, 171779).
- Opakovaně se objevovaly chybné tvary údaje „dvacet šest minut“. Správně je *にじゅうろっふん* (viz učebnice, str. 29). To, že „šest minut“ je *ろっふん* a nikoliv **ろくふん* vám mohu říct, naučit se (zapamatovat si) to ale musíte sami.
- V zadání byl časový údaj doplněn určením „ráno“. Tento údaj jste měli přeložit doplněním výrazu *ごぜん*. Tento výraz (stejně jako *ごご*) se potom klade **před** údaj o hodnách a minutách. Někteří z vás tento výraz opomněli.
- Naopak nadbytečným bylo vkládání výrazu *いま* do určení času. Tento výraz není povinnou součástí časových údajů, a není-li důvod zdůraznit „nyní“ (v českém zadání „ted“ ani „nyní“ uvedeno nebylo), k časovému údaji se nepřipojuje.
- Přes dřívější upozornění stále ještě někteří z vás opomíjejí koncovou partikuli *か*, která označuje otázku.
- Na hodině jsem říkal, že pro dotaz na věk druhé osoby používáme přednostně výraz *おいくつですか*. Výraz *なんさいですか* není vhodný obzvláště vůči výše postaveným (což „pan profesor“ je). Opět tedy opakují: ptáme-li se na věk druhé osoby, používáme *おいくつですか*. Ptáme-li se na věk třetí osoby (ale přednostně ne výše postavené), je možno použít *なんさいですか*. Chcete-li si zapamatovat pouze jeden z těchto dvou výrazů, zapamatujte si ten první.

- Japonština neurčuje druhou osobu morfologicky (koncovkou slovesa), tj. nečasuje. Pragmaticky se k druhé osobě odkazuje stejně jako ke třetí – jménem nebo funkcí. To, zda se jedná o druhou či třetí osobu, poznáme z kontextu.
- Jakékoliv osobní jméno **vždy** doplňujte osobnostním sufixem. Jelikož jsem na toto již upozorňoval v minulosti, jedná se o opakovanou chybu. Vůči chybám opakovaným nejsem příliš benevolentní.
- Z osobnostních sufixů zatím známe さん a せんせい. Připojují se za jméno (pouze せんせい může fungovat samostatně, namísto jména). Nikdy se nekombinují, proto se vyvarujte tvaru *せんせいさん. „Pan profesor“ je prostě せんせい.
- Výraz „pane profesore“ vám nemá sloužit jen jako oslovení, ale napovídá vám též, o jakou osobu se jedná. „Kolik je Vám let, pane profesore?“ tedy překládáme jako větu ve třetí osobě: せんせいはおいくつですか。
- Znovu si zopakujte pořadí modifikovaného a modifikujícího členu v přivlastňovacích (atributivních) konstrukcích s partikulí の (361894). Opakují, že pro zjednodušení si můžete partikuli の představovat jako přivlastňovací či genitivní koncovku v češtině (a do stejné pozice ji klást).
- Vnímejte rozdíl mezi výrazy „tokijská univerzita“ a „Tokijská univerzita“. První výraz označuje „nějakou univerzitu, která se nachází v Tokiu“ (nachází se jich tam vícero), a přibírá partikuli の. Druhý výraz je oficiálním názvem konkrétní instituce (Tokyo university), partikuli の nanabírá. Správně tedy „tokijská univerzita“ = とうきょうの だいがく, zatímco „Tokijská univerzita“ = とうきょう だいがく.
- Na závěr si dovoluji znovu všechny vyzvat k tomu, aby používali obyčejné tužky.

Výsledky testu:

OK:	Na hranici úspěšnosti:
321422	361679
361876	327512
179286	361825
220090	361897
357545	361894
324430	261756
335904	361926
342195	361389
361040	261756
325316	361926
361527	255464
361987	345311
361482	361317
359374	361336

262500
361581
67591
255493
362069
361036

Všechny ostatní odevzdané testy byly ohodnoceny jako **NG**.

Testy jsou jako vždy k nahlédnutí v pracovně Semináře japonských studií (budova K) v době mých konzultačních hodin (úterý, 13:00 – 15:00). Konzultační hodiny máte možnost využít i k tomu, abyste si nechali dovysvětlit to, co jste nepochopili během výkladu, případně též k tomu, abyste si pod dohledem procvičili to, co pokládáte za během úterních cvičení procvičeno nedostatečně.

J. Matela